

ความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย

THE NEEDS FOR EDUCATION IN TOUR GUIDES AND TOURISM PROGRAMME AMONG UPPER-SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN FIVE IMPORTANT TOURIST PROVINCES IN THE SOUTHERN PART OF THAILAND.

Received : Nov 25, 2019

Revised : Dec 16, 2019

Accepted : Feb 27, 2020

ศรีสุพร ปิยรัตน์วงศ์¹⁾, ศรีธรรม เพชรสกุลวงศ์²⁾, สุชาย อัสวพันธุ์กุล³⁾

^{1),2),3)} คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Srisuporn Piyaratana Wong¹⁾, Sarut Petchsakun Wong²⁾, Suchai Assavapantanakul³⁾

^{1),2),3)} Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University,

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษา 1) ความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย 2) ความเห็นต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย 10 โรงเรียน จำนวน 800 คน พื้นที่วิจัย ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ตรัง ภูเก็ต สงขลา และสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว (ร้อยละ 55) เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะการมีงานทำในปัจจุบัน 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว คือ ต้องการให้มีกระบวนการเรียนการสอนที่ดีมีคุณภาพ ได้เรียนรู้ทักษะทางภาษากับเจ้าของภาษา ได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ และเมื่อเรียนจบแล้วจะมีงานรองรับ

คำสำคัญ : หลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย

ABSTRACT

The objectives of the study were to investigate 1) the needs for education in the fields of tour guides and tourism among upper-secondary school students in five important tourist provinces in the Southern part of Thailand; and 2) opinions on education in the fields of tour guides and tourism among upper-secondary school students in five important tourist provinces in the Southern part of Thailand. This quantitative research employed questionnaire to collect data from 800 upper-secondary school students of 10 schools in five important tourist provinces in the

Southern part of Thailand: Krabi, Trang, Phuket, Songkhla, and Surat Thani. The study found that 1) the subjects wanted to study in the tour guides and tourism program(55%) because the program corresponded to the present economic, social, and employment situations; and 2) the subjects had positive opinions towards the tour guides and tourism program in that it had good quality teaching and learning processes; students learned languages from native speakers of the languages; students had opportunities for training in the country and abroad; and there would be employment after graduation.

Keywords : Tour guides and tourism programme, upper-secondary school students, five important tourist provinces in the Southern part of Thailand

บทนำ

จากสถานการณ์ความไม่สมดุลระหว่างจำนวนนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษากับจำนวนที่สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถรองรับได้ ทำให้มีที่นั่งว่างในสถาบันการศึกษาเป็นจำนวนมาก ดังในปีการศึกษา 2558 มีนักศึกษาเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาประมาณ 1.18 แสนคน ทำให้มีที่นั่งว่างกว่า 3.3 หมื่นที่นั่ง เหตุผลสำคัญที่ทำให้สถาบันการศึกษาในประเทศไทยเข้าสู่ภาวะดังกล่าวนี้ ดร.อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2559) ให้ความเห็นว่าเกิดจากสาเหตุ 4 ประการ ประการแรก ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) อย่างเต็มตัว อัตราการเกิดต่ำมาก เด็กเกิดลดลง แต่ผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น ประการที่สอง ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยจำนวนมาก แข่งกันเปิดหลักสูตรทั้งภาคปกติ ภาคค่ำ ภาคสมทบ ภาคพิเศษ ภาคอินเตอร์ ปัญหาสำคัญ คือ บัณฑิตในบางสาขางานมากมาย เพราะเราผลิตคนที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดและมีคุณภาพไม่เพียงพอ ประการที่สาม การไปศึกษาต่อต่างประเทศไม่ใช่เรื่องยาก คนไทยมีฐานะดีขึ้นจนไปศึกษาในต่างประเทศได้ง่าย ประการที่สี่ การศึกษาของไทยไร้ทิศทาง ประเทศไทยขาดแคลนจริง ๆ กลับเป็นอาชีวะศึกษาหรือบางอาชีพ

ที่ขาดแคลนอย่างหนักเช่น แพทย์ศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และจากคำสัมภาษณ์ของอาจารย์สอน วิจารณ์วรรณลักษณ์ (ธนศน์ นุ่นมัน, 2559) สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากบางหลักสูตรหรือบางสาขาวิชาไม่สามารถแสดงให้นักเรียนเห็นได้ว่าเมื่อเรียนจบไปแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร ปัญหาที่ทุกสถาบันการศึกษาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคต่างก็กำลังเผชิญปัญหานี้เช่นกัน

นอกจากนี้ สถานะที่แวดวงการศึกษากำลังเผชิญอยู่คือ ปัญหาบัณฑิตจบใหม่ตกงานเป็นจำนวนมาก เพราะจบการศึกษาในหลักสูตรที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด กล่าวคือ ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระบุว่า ในปี 2557 ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 1.54 โดยเฉพาะผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสายสังคมศาสตร์ ว่างงานร้อยละ 2.77 ศิลปกรรมศาสตร์ ว่างงานร้อยละ 2.76 และมนุษยศาสตร์ ว่างงานร้อยละ 2.71 เนื่องจากเป็นสาขาที่มีการผลิตกำลังคนที่เกินความต้องการของตลาดมาต่อเนื่อง (สำนักข่าวอิศรา, 2558) ในขณะที่กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน ระบุสาขาที่ขาดแคลนคือ การแพทย์และสุขภาพ ธุรกิจด้านไอที ธุรกิจบริการด้านการเงินและสาขาวิทยาศาสตร์

โดยเฉพาะสายช่างที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นสิ่งที่ตลาดขาดแคลนอย่างหนัก (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

ส่วนสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยตลอด 5 ปีที่ผ่านมา มีอัตราการเติบโตมากขึ้น มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 19.23 ล้านคนในปี 2554 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559) เพิ่มขึ้นเป็น 29.88 ล้านคนในปี 2558 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ทำให้อาชีพมัคคุเทศก์อยู่ในสถานะที่ขาดแคลน ดังที่นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์ นายกิตติมศักดิ์ สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทยกล่าวว่า การขาดแคลนมัคคุเทศก์เป็นอีกหนึ่งปัญหาใหญ่ของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่พูดภาษาจีนและภาษาอินโดนีเซียได้ (กรมการท่องเที่ยว, 2556) แนวทางแก้ไขเบื้องต้นที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาดำเนินการโดยร่วมกับกรมอาชีวศึกษาผลิตมัคคุเทศก์ที่รู้หลากหลายภาษา ทั้งในระยะสั้นด้วยการจัดอบรมภาษาหรือผู้นำที่เก่งภาษา เพื่อเป็นมัคคุเทศก์และระยะยาวด้วยการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนสาขามัคคุเทศก์ (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2558)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559) และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2561) ได้รวบรวมตัวเลขนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ระหว่าง พ.ศ. 2556-2560 ปรากฏว่ามีเพียง 6 จังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยเกิน 1 ล้านคน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ จังหวัดภูเก็ตซึ่งมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวระดับโลกมีจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปีเกิน 10 ล้านคน และส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีมากกว่าร้อยละ 75 รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลาและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีจำนวน

นักท่องเที่ยวประมาณ 5 ล้านคนต่อปี สำหรับจังหวัดกระบี่ มีนักท่องเที่ยวประมาณ 3.5 ล้านคนต่อปี ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดตรัง มีนักท่องเที่ยว เป็นอันดับที่ 5 และ 6 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชแม้จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากถึง 2 ล้านคนต่อปี แต่ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 98 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ถึงร้อยละ 2 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ที่แม้จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 1 ล้านคนต่อปี แต่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเฉลี่ยร้อยละ 12 ต่อปี ซึ่งมากกว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชนับแสนคนต่อปี ทั้งนี้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นหนึ่งในดัชนีชี้วัดความสำคัญและการเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ได้เป็นอย่างดี และสะท้อนภาวะการทำงานทำในภาคของธุรกิจท่องเที่ยวอีกด้วย ดังนั้น 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต สงขลา สุราษฎร์ธานี กระบี่ และตรัง

กล่าวได้ว่า จากสถานการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นไม่ว่าจะเป็นปรากฏการณ์ที่นิ่งในมหาวิทยาลัย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน การว่างงานของบัณฑิตบางสาขาเนื่องจากผลิตบัณฑิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาด และสถานการณ์การขาดแคลนมัคคุเทศก์มี้อาชีพล้วนส่งผลต่อแนวทางพัฒนาสาขาวิชาการศึกษาในปัจจุบันที่ต้องตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทำให้มีความต้องการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะมัคคุเทศก์มี้อาชีพอยู่ในสถานะขาดแคลน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความต้องการศึกษาในสาขาวิชามัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ ในภาคใต้ของไทย เพื่อพัฒนาสาขาวิชามัธยมศึกษา และการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับบริบทการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาที่ตอบสนองตลาดแรงงานและ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจไทยปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษา และการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ ของไทย

2. ศึกษาความเห็นต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาและ การท่องเที่ยวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความต้องการศึกษาหลักสูตร มัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ ในภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** กำหนดประเด็นการวิจัย ใน 2 ประเด็น คือ ความต้องการศึกษาและความเห็น ต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้

2. **ขอบเขตด้านพื้นที่** กำหนดขอบเขตพื้นที่วิจัย ใน 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทย ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ตรัง ภูเก็ต สงขลา และสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเกิน 1 ล้านคน ต่อปีและมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี

3. **ขอบเขตด้านประชากร** ผู้วิจัยกำหนดกลุ่ม ประชากร คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนในพื้นที่ 5 จังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญ

ในภาคใต้ของไทย จากขนาดของโรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียน ขนาดใหญ่ เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ มีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่น้อยกว่า 1,000 คน จังหวัดละ 2 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียน 10 โรงเรียน (ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนเมืองกระบี่ อำมาตย์ พานิชกุล สภาราชินี วิเชียรมาตุ สตรีภูเก็ต ภูเก็ต วิทยาลัย วรนาเรณิม มหาวชิราวุธ สุราษฎร์พิทยา สุราษฎร์ธานี กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียน ปีการศึกษา 2560) ดังนี้ คือ จังหวัดกระบี่ คือ โรงเรียน เมืองกระบี่และโรงเรียนอำมาตย์พานิชกุล จังหวัดตรัง คือ โรงเรียนสภาราชินีและโรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดภูเก็ต คือ โรงเรียนสตรีภูเก็ตและโรงเรียนภูเก็ต วิทยาลัย จังหวัดสงขลา คือ โรงเรียนวรนาเรณิมและ โรงเรียนมหาวชิราวุธ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ โรงเรียนสุราษฎร์พิทยาและโรงเรียนสุราษฎร์ธานี รวมจำนวน 800 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10 โรงเรียน ใน 5 จังหวัด ท่อท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทยเป็นการคัดเลือก กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 แบบไม่เจาะจง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ สูตรของ Taro Yamane ในการกำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นได้กลุ่มตัวอย่าง 388 ราย ซึ่งในการแจกแบบสอบถามจริงใช้ แบบสอบถาม 400 ชุด และเพื่อให้การสอบถาม กระจายตัวอย่างทั่วถึงและครอบคลุมจำนวนนักเรียน คณะผู้วิจัยจึงได้เพิ่มแบบสอบถามอีก 1 เท่าตัวเป็น 800 ชุด โดยในแต่ละจังหวัดจะแจกแบบสอบถามตาม อัตราส่วนของจำนวนนักเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและสัดส่วนการกระจายแบบสอบถาม

จังหวัด	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ	คิดเป็น	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)
กระบี่	2,082	14.85	118.80	119
ตรัง	2,342	16.70	133.60	134
ภูเก็ต	3,194	22.78	182.24	182
สงขลา	3,491	24.89	199.12	199
สุราษฎร์ธานี	2,914	20.78	166.24	166
รวม	14,023	100.00	800.00	800

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นคำถามปลายปิด ตอบคำถามด้วยการทำเครื่องหมาย หน้าข้อความ ส่วนตอนที่ 3 ความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว และตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวเป็นคำถามปลายปิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับความต้องการซึ่งมี 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย และ 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ส่วนตอนที่ 5 ความเห็นต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อแสดงความเห็นอย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตเข้าแจกแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 โรงเรียน จากนั้นติดต่อครูแนะแนวเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์

การวิจัยและแบบสอบถาม พร้อมทั้งมอบแบบสอบถามเพื่อแจกให้กับนักเรียนและส่งกลับมายังผู้วิจัย โดยดำเนินการวิจัย 1 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1-4 มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ บินวินโดวส์ (SPSS/FW) ทั้งนี้ นำผลที่ได้จากการประมวลผลของตอนที่ 1 และ 2 มาจำแนกแจกแจงและแปรผลเพื่ออธิบายบริบทข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของตัวแปรตามแต่ละตัวของตอนที่ 3 และ 4 แล้ววิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ อธิบายและวิเคราะห์ในบริบทของแต่ละประเด็นให้มีความครบถ้วนภายใต้กรอบวัตถุประสงค์การวิจัย ส่วนตอนที่ 5 ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำมาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการจำแนกกลุ่มของข้อมูลจากนั้นทำการจัดระบบหมวดหมู่ในแต่ละประเด็น จากนั้นนำผลจากการวิเคราะห์ทั้ง 5 ตอน มานำเสนอและเรียบเรียงให้สอดคล้องวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมสรุป อภิปรายผลการวิจัยและ

ข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอลักษณะการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ประเด็นข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 23) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73.3) มีอายุระหว่าง 15-17 ปี (ร้อยละ 87.1) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 88.9) ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 5 (ร้อยละ 59.9) ศึกษาในสายศิลป์ (ร้อยละ 70.2) มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 41.8) ครอบครัว/ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ (20.1) และมีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน (ร้อยละ 43.5)

เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า ต้องการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 99.4) โดยได้รับข้อมูลข่าวสารการสมัครเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยผ่านทางสื่อออนไลน์มากที่สุด (ร้อยละ 86.0) มีความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลในส่วนกลางมากที่สุด (ร้อยละ 54.6) ครอบครัวยุติการสนับสนุนทางการเงินในการศึกษาอย่างเต็มที่โดยไม่มีเงื่อนไขมากที่สุด (ร้อยละ 65.1) และนักเรียนเป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาด้วยตนเองมากที่สุด (ร้อยละ 94.9)

การศึกษาประเด็นความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว นั้น ปรากฏผลการวิจัยดังตารางที่ 2 แสดงความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะการดำเนินงานในปัจจุบัน	190	23.800	440	55.000	161	20.100	8	1.000	1	0.100
2. ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะเรียนต่อในหลักสูตรนี้	114	14.250	220	27.500	348	43.500	88	11.000	30	3.750
3. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเมื่อเรียนหลักสูตรนี้จะได้รับความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี	171	21.375	376	47.000	230	28.750	19	2.375	4	0.500
4. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าหลักสูตรนี้มีการบริหารจัดการที่ดี มีความน่าเชื่อถือ	159	19.875	413	51.625	211	26.375	14	1.75	3	0.375
5. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าคณาจารย์ที่สอนในหลักสูตรนี้เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และคุณภาพ	224	28.000	433	54.100	134	16.800	6	0.800	2	0.300
6. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าหลักสูตรนี้จะทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกภาษาและมีความเชี่ยวชาญทางภาษาได้เป็นอย่างดี	275	34.400	381	47.600	137	17.100	7	0.900	0	0.000

ตารางที่ 2 แสดงความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว (ต่อ)

ประเด็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเมื่อเรียนหลักสูตรนี้จะได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพและมีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	244	30.500	406	50.750	143	17.875	6	0.750	1	0.125
8. ข้าพเจ้าทราบว่าจบหลักสูตรนี้จะนำไปประกอบอาชีพได้	262	32.750	367	45.875	162	20.250	8	1.000	1	0.125
9. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่าหลักสูตรนี้จะทำให้ข้าพเจ้ามีอาชีพที่ดีในอนาคต	229	28.625	362	45.250	202	25.250	5	0.625	2	0.250
10. ข้าพเจ้าจะแนะนำให้ผู้อื่นที่ข้าพเจ้ารู้จักเรียนในหลักสูตรนี้	162	20.25	361	45.125	248	31.000	22	2.750	7	0.875

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนใหญ่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นต่อคำถามอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป จำนวน 4 คำถามได้แก่ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะการมีงานทำในปัจจุบัน เชื่อมั่นว่าคณาจารย์ที่สอนในหลักสูตรเป็นนักวิชาการที่มีความรู้และมีคุณภาพ เชื่อมั่นว่าหลักสูตรมีการบริหารจัดการที่ดีมีความน่าเชื่อถือ เชื่อมั่นว่าเมื่อเรียนในหลักสูตรนี้จะได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพและมีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ

ส่วนคำถามที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยคิดเป็นระหว่างร้อยละ 40-49 จำนวน 5 คำถาม ได้แก่ เชื่อมั่นว่าหลักสูตรนี้จะทำให้ได้ฝึกภาษาและมีความเชี่ยวชาญทางภาษาได้เป็นอย่างดี เชื่อมั่นว่าเมื่อเรียนหลักสูตรนี้จะได้รับความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี เมื่อเรียนจบหลักสูตรนี้แล้วจะนำไปประกอบอาชีพได้ มั่นใจว่าหลักสูตรนี้จะทำให้มีอาชีพที่ดีในอนาคต และการแนะนำให้ผู้อื่นเรียนในหลักสูตรนี้ โอกาสในการเดินทาง

ท่องเที่ยว ค่าลงทะเบียนเรียน ทุนการศึกษาในระหว่างศึกษาความต้องการ/ความสนใจส่วนตัว

ในประเด็นความเห็นต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นอย่างอิสระในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนควรมีลักษณะ ดังนี้

1.1) การสอนที่เน้นภาษาต่างประเทศจนสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เนื่องจากการท่องเที่ยวต้องใช้ภาษาในการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เหตุนี้ควรมีการเรียนการสอนจากครูที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงและได้ฝึกประสบการณ์ในต่างประเทศโดยมีทุนสนับสนุนการไปเรียนต่างประเทศ นอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้มีการสอนทักษะทางภาษาหลายภาษา โดยให้เลือกเรียนภาษาที่ 3 ภาษาที่ 4 ซึ่งภาษาที่เลือกเรียนควรมีความหลากหลาย เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน เป็นต้น

1.2) ครูผู้สอนในหลักสูตรควรมีคุณลักษณะคือ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้ดี มีการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง เป็นครู

ที่สมัยใหม่เข้าใจการสอนอย่างแท้จริง สอนเก่งและสอนเข้าใจ การสอนทางด้านภาษาต่างประเทศนั้น ควรจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และมีสำเนียงที่ดีมาสอน เพื่อการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องอย่างแท้จริง สามารถสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

1.3) กระบวนการเรียนการสอน เน้นการสอนในสถานที่จริงในแหล่งท่องเที่ยวผ่านการศึกษา การทัศนศึกษาทั้งในและต่างประเทศในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ เพื่อการศึกษา การเรียนรู้ มีการฝึกปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงเพื่อการฝึกฝนภาษา และการเป็นมัคคุเทศก์ รวมถึงเป็นการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาเพื่อให้ได้รับประสบการณ์จริง ควรเชิญบุคลากรที่มีชื่อเสียงหรือไปทำงานกับมัคคุเทศก์มืออาชีพ และเน้นบรรยากาศการเรียนรู้แบบทำงานจริง แก้ปัญหาจริง มีการสอนเน้นการปฏิบัติ การทดลองเพื่อให้ได้รับประสบการณ์จริง

1.4) ห้องเรียนและสื่อการสอน ควรมีห้องเรียนเฉพาะซึ่งมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอและทันสมัย มีห้องปฏิบัติการที่มีสื่อการสอนที่ดีและทันสมัย

2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรมีลักษณะ ดังนี้

2.1) รูปแบบของการฝึกงาน เป็นการฝึกงานจริง เป็นมัคคุเทศก์ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ มีการฝึกงานทั้งในและนอกประเทศ มีความหลากหลายของรูปแบบการฝึกงาน โดยฝึกงานพร้อมกับการเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับวิชาในห้องเรียน และได้ทดลองจริง ในระหว่างฝึกงานควรมีเงินเดือน ประการสำคัญในการฝึกงานสามารถต่อยอดการทำงานได้ ส่วนการฝึกงานต่างประเทศจะทำให้ได้รับประสบการณ์ด้านการใช้ภาษา การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และยังทำให้คุ้นชินพร้อมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้รู้จักการทำงานในต่างประเทศ

2.2) สถานที่ฝึกงาน มีสถานที่ฝึกงานให้เลือกที่หลากหลาย บริษัทที่ฝึกงานเป็นบริษัทชั้นนำ มีความ

มั่นคงและมีการจัดการที่ดี มหาวิทยาลัยควรมีเครือข่าย และสามารถจัดหาสถานที่ฝึกงานที่มีคุณภาพและมีความหลากหลายให้กับนักศึกษา

2.3) ส่งสนับสนุนการฝึกงาน มีการจัดทุนให้ไปฝึกงานทั้งในและต่างประเทศ และจัดสรรทุนการศึกษา หรือมีงาน part time ให้ทำแก่ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

3. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรมีลักษณะดังนี้ จัดให้มีการทัศนศึกษาและการศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแบบอย่างและเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยจัดอย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง หรือเทอมละ 2 ครั้ง การจัดทัศนศึกษาและศึกษาดูงานนั้น ควรมีจุดมุ่งหมายใน 3 ลักษณะ ดังนี้

1) เพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ และเข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน

2) เพื่อเรียนรู้กระบวนการเป็นมัคคุเทศก์ ได้แก่ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์การเป็นมัคคุเทศก์ หรือเชิญบริษัทท่องเที่ยวที่มีความน่าเชื่อถือมาช่วยสอน

3) เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เช่น มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประสบการณ์การใช้ชีวิตในต่างแดน จะทำให้ได้ประสบการณ์จริงจากเจ้าของภาษา และสถานที่จริง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า จากข้อมูลพื้นฐานนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากถึงร้อยละ 99.4 ซึ่งสะท้อนความคิดของเยาวชนในปัจจุบันที่ให้คุณค่าการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินชีวิต สื่อออนไลน์เป็นช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร การสมัครเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด (ร้อยละ 86.0) สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ที่กำลังก้าวทัน

เทคโนโลยีในยุค 5 G นอกจากนี้การที่พบว่าการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาใดนั้น นักเรียนเป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาด้วยตนเองมากที่สุด (ร้อยละ 94.9)

ประเด็นความต้องการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษา และการท่องเที่ยว พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะการมีงานทำในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องของน้ำฝน ลูกคำ (2555) ที่พบว่าความเหมาะสมของหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล แก้วแทน (2559) ที่พบว่า หลักสูตรการสอนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้านดนตรีสากล ทั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเยาวชนรุ่นใหม่ ที่รับรู้และติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ปัจจุบัน และมีความเป็นตัวของตัวเองในการคิดและตัดสินใจ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนโดยคณาจารย์ที่สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณภาพ และเป็นนักวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภฤต ยืนยงเดชา (2554) และงานวิจัยของ สมพล แก้วแทน (2559) ที่ต่างพบว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อด้านดนตรีสากลและศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามนักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังมีความต้องการให้มีการบริหารจัดการที่ดีมีความน่าเชื่อถือ มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและทักษะการเป็นมัคคุเทศก์มีการฝึกภาษาและมีความเชี่ยวชาญทางภาษาได้เป็นอย่างดี มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาต่างประเทศและสอนโดยเจ้าของภาษา

เน้นการสอนปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี มีทักษะในการสอนที่เก่งและเข้าใจง่าย เน้นการสอนปฏิบัติในสถานที่จริงผ่านกระบวนการในการศึกษาดูงานหรือการทัศนศึกษา ซึ่งจะทำให้หลักสูตรดังกล่าวนี้มีความโดดเด่นและน่าสนใจ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แม้ว่าในปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจะลดน้อยลงก็ตาม แต่หลักสูตรมัธยมศึกษาและการท่องเที่ยวยังคงมีอนาคตที่สดใส เนื่องจากสถานการณ์แนวโน้มทางเศรษฐกิจของภาคใต้ทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการเติบโตด้านการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานราชการ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวให้สอดคล้องสถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการของผู้เรียน

2. นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในประเด็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสภาวะการมีงานทำในปัจจุบัน มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมาให้เกิดประโยชน์ในการสร้าง พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับมัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวให้มีความโดดเด่นน่าสนใจต่อผู้เรียน

3. แนวทางการบริหารจัดการ การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนที่เน้นการเรียนการสอนอย่างเป็น

รูปธรรมจับต้องได้ มีการศึกษานอกสถานที่ มีความทันสมัย ใช้สื่อเทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอน

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ มหาวิทยาลัย และกระทรวงการกีฬาและการท่องเที่ยวควรให้การสนับสนุนทางด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักและแพร่หลาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการศึกษาหลักสูตร มัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบความต้องการ

ของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีความแตกต่างและหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว

2. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการต่อคุณลักษณะของบัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสามารถนำมาพัฒนาเนื้อหาทางวิชาการที่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว. (2556). ภาคการท่องเที่ยวจรัสแสง 3 ปีมหาไทยรับมือทัวริสต์โตพุ่ง. ค้นเมื่อ มกราคม 20, 2560, จาก <http://www.tourism.go.th/subweb/details/6/118/1025>.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศปี 2560 (ภาคใต้). ค้นเมื่อ พฤศจิกายน 16, 2561, จาก https://www.mots.go.th/old/more_news.php?cid=504&filename=index.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560 ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1083400058&Area_CODE=101714.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชบุรี-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560 ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1090550485&Area_CODE=101716

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนเมืองกระบี่-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1081010235&Area_CODE=101713.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวรนาธิเฉลิม-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1090550486&Area_CODE=101716.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนวิเชียรมาตุ-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1092140330&Area_CODE=101713.

ข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียนสตรีภูเก็ต-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียน ปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1083400059&Area_CODE=101714.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสภาราชินี-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1092140331&Area_CODE=101713.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสุราษฎร์ธานี-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1084640538&Area_CODE=101711.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสุราษฎร์พิทยา-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1084640539&Area_CODE=101711.

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนอำมาตยพานิชกุล-กลุ่มสารสนเทศ-ข้อมูลนักเรียนปีการศึกษา 2560. ค้นเมื่อ มิถุนายน 10, 2560, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php?School_ID=1081010234&Area_CODE=101713.

น้ำฝน ลูกคำ. (2555). ความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ธนกฤต ยืนยงเดชา. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธเนศน์ นุ่นมัน. (2559). “มหา’ลัยล้น ห้องเรียนร้าง วิฤตอุดมศึกษาไทย”. ค้นเมื่อ เมษายน 8, 2560, จาก <http://www.posttoday.com/analysis/report/427241>.

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2558). สอศ.แก้ปัญหาขาดแคลนมัคคุเทศก์ ร่วม ก.ท่องเที่ยววางแผน 3 ระยะ-เปิดหลักสูตรสอน. ค้นเมื่อ มีนาคม 8, 2560, จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1433750275.

สมพล แก้วแทน. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อด้านดนตรีสากลในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสงขลา. ใน การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 7.

สำนักข่าวอิสรา. (2558). บัณฑิตจบใหม่ยังว่างงานกว่าแสนคน – ป.ตรีสายสังคมมากที่สุด. ค้นเมื่อ พฤษภาคม 15, 2560, จาก http://www.isranews.org/isra-news/item/38869-education_582705.html.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). เปิดสถิติ'บัณฑิตจบใหม่'ตกงานเพราะเรียนไม่ตรงตลาดออนไลน์. ค้นเมื่อ เมษายน 22, 2560 , จาก http://www.ops.moe.go.th/home/index.php?option=com_content&view=article&id=6743%3A2016-03-07-02-39-20&catid=53%3A2014-10-07-06-57-22&Itemid=190.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศ พ.ศ.2552-2558. ค้นเมื่อ เมษายน 29, 2560, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries23.html>.

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2559). “มหาวิทยาลัยไทยจะอยู่รอดได้หรือไม่?”. ค้นเมื่อ เมษายน 29, 2560, จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9590000051896>.